

Zbirka medijskih objav
JAVNI SKLAD RS ZA KULTURNE DEJAVNOSTI,
05. 08. 2014 do
07. 08. 2014

Število objav: 5
Tiskani mediji: 1
Splet: 4
Radijske postaje: 0
Televizijske postaje: 0
Teletekst: 0

Spremljane teme:
Državno srečanje folklornih skupin Le
plesat me pelji
Javni sklad RS za kulturne dejavnosti

Seznam objav v zbirki:

	Naslov	Balet in glasba v Piranu		
Zaporedna št. 1	Medij; Doseg	Primorske.si; 0		
	Rubrika / Datum	Ostalo, 05. 08. 2014		
Stran v zbirki 3	Avtor	NR		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Kakor da bi si prišel na konec sveta spočit oči		
Zaporedna št. 2	Medij; Doseg	Delo.si; 230086		
	Rubrika / Datum	Ostalo, 06. 08. 2014		
Stran v zbirki 4	Avtor	Željšan Katja		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Kakor da bi si prišel na konec sveta spočit oči		
Zaporedna št. 3	Medij; Doseg	Financesi.com; 0		
	Rubrika / Datum	Ostalo, 06. 08. 2014		
Stran v zbirki 8	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Večer "Robe za ne verat" bo povezoval Istro in Koroško		
Zaporedna št. 4	Medij; Doseg	Slomedia.it; 0		
	Rubrika / Datum	Ostalo, 06. 08. 2014		
Stran v zbirki 9	Avtor	Knez Olga		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Le plesat me pelji na prekmurske ravnice		
Zaporedna št. 5	Medij; Doseg	Slovenske novice; 336000	Stran: 10	Površina: 959 cm2
	Rubrika / Datum	Ostalo, 07. 08. 2014		
Stran v zbirki 10	Avtor	Jankovič Jaroslav		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti, Državno srečanje folklornih skupin Le plesat me pelji		

Reach: 0

Country: Slovenija

1 / 1

Balet in glasba v Piranu

torek, 5. avgust 2014

Nov poletni festival v Piran vsak večer do 16. avgusta prinaša glasbo in ples, pa tudi lutkarske predstave, izbor za miss turizma in še kaj.

PIRAN Vreme se je usmililo nedeljske otvoritve novega piranskega festivala, ki je na Tartinijev trg privabil množico obiskovalcev. Uživali so v nastopih baletnikov, plesalcev in glasbenikov, med njimi baletke **Tijuane Križman Hudernik**, plesalke flamenka **Ane Pandur Predin**, plesalcev **Romane Fičur** in **Siniše Bukinca**, pevke **Tonje Senčar** ...

S prireditvami, ki jih v sodelovanju z različnimi društvi organizirata piranska izpostava javnega sklada za kulturne dejavnosti in Društvo baletnih umetnikov, želijo popestriti dogajanje v mestu in dati možnost umetnikom, da se predstavijo.

Oder na Tartinijevem trgu bo tako danes ob 20. uri gostil lutke brez meja, ki prihajajo v Piran v sklopu *Puf festivala*. Za njimi bodo nastopili kvartet rogov in mladi slovenski baletniki. Na Prvomajskem trgu bo ob 20.30 zapel zbor učiteljev iz Slovaške in Portoroški pevski zbor. Jutri bo sledil koncert skupine **Teddy bears**, v petek pa se bosta v Tartinijevi hiši predstavila violinistka **Petra Herič** in pianist **Primož Urbanc**, na trgu pa bo 40-letnico delovanja obeležila skupina **Spomin**.

Prihodnji četrtek bodo v sklopu festivala izbirali tudi miss turizma, ki bo novembra Slovenijo zastopala na svetovnem izboru za miss turizma. Festival bodo sklenili 16. avgusta z gala baletnim večerom udeležencev mednarodnega baletnega in plesnega seminarja Danc`s Piran.

NR

Reach: 230.086

Country: Slovenija

1 / 4

Kakor da bi si prišel na konec sveta spočit oči

Domačija Irme in Hieronima Vidmarja na Sinjem vrhu, ena najlepših razglednih točk nad Vipavsko dolino, pribežališče umetnikov.

[Katja Željjan](#)

sre, 06.08.2014, 15:00

Ključne besede:

[Sinji vrh](#), [kmetija](#), [Vidmar](#), [Trip](#), [Nanos](#), [delavnice](#)

Letos bo že 23 let, odkar so odprli turistično kmetijo. Foto: Igor Zaplatil

Na zadnjih metrih ozke ceste, ki se vije proti Sinjemu vrhu, si boste vsaj enkrat zagotovo zaželeli, da vam nasproti ne bi pripeljal nihče. Toda cilj nagradi vsakogar: najprej z razgledom čez vso Vipavsko dolino vse do Istre in Benetk, nato z gostoljubjem **Vidmarjevih**, lastniki penziona Sinji vrh, ki vam radi

odprejo še bližnjo etnološko zbirko nekdanje Šrgalove hiše, in, če vam je sreča naklonjena, še s posebnimi ustvarjalnimi energijami.

Sinji vrh poleti na široko odpre vrata umetnikom. Vidmarjevi namreč že vrsto let gostijo najrazličnejše ustvarjalne delavnice, med katerimi sta zagotovo najpomembnejši Slovenija odprta za umetnost in Umetniki za Karitas, toda tudi poletna likovna delavnica **Javnega sklada za kulturne dejavnosti** je letos tu doživela že šestnajsto ponovitev. »Tema naših delavnic na Sinjem vrhu je vsakič drugačna, zato je zanimiva leta in leta. Tu imajo udeleženci lepo priložnost, da se z določenim likovnim problemom ukvarjajo ves teden. Zato so ji nekateri zelo zvesti in vse leto čakajo prav na to delavnico. Seveda hodijo med letom tudi na druge tečaje, a ta dogodek je tisti, ki se ga najbolj veselijo,« priznava samostojna strokovna svetovalka sklada za likovno dejavnost **Andreja Koblar Perko**.

Ko beseda nanese na to, kaj je na Sinjem vrhu tako čarobnega, da se umetniki tako radi vračajo v objem enega redkih penzionov na tisoč metrih nadmorske višine v tem delu Primorske, se sogovornica za hip zamisli: »Kaj naj vam rečem? Je to pogled, ki seže na morje in v neskončnost? Ali pa nepopisna gostoljubnost družine Vidmar in vzdušje, ki ga znajo ustvariti. Neka posebna domačnost, ki jo težko opišem, treba jo je namreč doživeti. Zaradi tega je zagotovo tudi ustvarjalna energija večja ...«

Nobenih trgovin, malo ljudi

O Sinjem vrhu resnično kroži vrsta bolj in manj dodelanih teorij, po katerih naj bi se tu ustvarjalne energije kar pretakale. **Tone Rački**, mentor delavnice, na naše vprašanje odgovori z nasmehom. »Na te ustvarjalne energije se kaj prida ne spoznam, toda če vprašate mene, jih je treba kar prinesiti gor s sabo. Takšne energije pač ne ležijo za vsakim grmom. Je pa okolje tu resnično zelo stimulatивно. Ko prideš sem, je, kot bi prišel na konec sveta. Nimaš več kam naprej. In ni nikakršnih motečih elementov. Nobenih trgovin, malo ljudi ... Vse, kar tu počnemo, je, da jemo in zvečer popivamo,« pove malo za šalo in malo zares. »Ne, Sinjega vrha vsako leto se sploh ne naveličam. Tu si spočiješ oči, nihče te ne moti, nikoli ni vročine, v kateri se običajno duši dolina, pa še razvajajo nas, dobessedno, z božansko hrano«.

Živa Agrež, nekdanja novinarka revije Jana, ki se je vsakoletne delavnice udeležila že petič, pa ob našem poizvedovanju o glavnih odlikah Sinjega vrha, skliče pravi mini posvet. »Kaj je na Sinjem vrhu najboljše, dekleta?« se obrne proti ostalim udeleženkam delavnice. »Vse! Hrana, rož'ce, okolje ... Klima je tu taka, da človek kar mora ustvarjati. Pa ne pozabite napisati, da je na Sinjem vrhu najboljša hrana na svetu! Najboljša! Taka čudesa, ki jih oni naredijo iz popolnoma naravnih stvari, takih okusov nikjer ni. Najboljše pa so gospodinjske čarobne juhice. Vsa zelišča, ki tu rastejo, so skrbno izbrana in dajejo briljantne okuse. Hja, gospodinja nam natančnih receptov ne izda, pa tudi sicer nimamo ravno časa, da bi jo spraševali več kot toliko,« se glasi iskreno priznanje.

Skrivnost domače kuhinje

Naslednji korak je tako kot na dlani: Vidmarjeva kuhinja. Gospodarica Irma pove, da bo letos že 23 let, odkar so turistično kmetijo odprli, po tastovi smrti so poprijeli še za delo na kmetiji. Kaj je torej skrivnost dobre kuhinje, ki je ne le umetniki, temveč tudi drugi obiskovalci kar ne znajo prehvaliti? »Kuhamo domače jedi z malo domišljije, predvsem pa jedi, ki smo jih bili vajeni kuhati nekoč. Čim manj industrijskega in čim več domačega. Seveda je kuhinja primorska, uporabljamo pa večinom sestavine, ki jih pridelamo doma. Naši specialiteti sta jagnjetina in divjačina, nekaj je mlade govedine, pa

mineštre, juhe, polenta, zelenjavni in orehovi štruklji ... Torej stvari, ki so jih na Gori jedli že v preteklosti, saj drugega ni bilo«.

Da Vidmarjevim dela nikoli ne zmanjka, je najbrž odveč poudarjati. Običajno se njihov delovni dan začne že kmalu po šesti uri, gospodar Hieronim najprej poskrbi za kmetijo, opoldne pa vrata že odpre penzion, in naslednjih devet ur so Vidmarjevi bolj ali manj zaposleni prav z njim in gosti, ki jih pot zanese do zanimive izletniške točke. Marsikdo se sem gor umakne iz doline v vročih poletnih dneh, drugi uživajo v pohajkovanju po neskončnih gozdnih pešpoteh, tretji jadrajo s padali, četrti kolesarijo, spet peti izbirajo med ogledi bližnjih jam, vrtač, škrapelj, ledenic, Smrekove drage, Otliškega okna, kamnitega stebrastega znamenja v obliki svetilnika ob glavni cesti na Predmeji in drugih zanimivosti.

Toda najbližja zanimivost poleg penziona je Šrgalova hiša, ki s svojo zunanostjo in etnološko zbirko govori o nekdanjem življenju na Gori. Pred leti, še preden se je hiša na Šrgalovi domačiji začela rušiti, je gospodar Hieronim naredil izmere stavbe. Njeno repliko z manjšimi spremembami je leta 2011 sezidal nekaj kilometrov stran od njenega prvotnega mesta, torej poleg svojega penziona.

Replika 400 let stare hiše

Zadnji dve leti je na podstrešju hiše mogoče tudi prespati, saj so v njej uredili še tri sobe. »Prve zaznambe o tej hiši so stare kakih štiristo let. Repliko hiše smo uredili po teh virih, izjema je le, da smo jo nekoliko dvignili, da smo v njej uredili še sobe,« poudarja **Hieronim Vidmar**. Etnološka zbirka je prava zakladnica predmetov, ki so jih nekoč uporabljali Gorjani, skoraj dva ducata jim jih je začasno odstopil Goriški muzej. Med tistimi, ki še posebej izstopajo, moramo omeniti kolovrat za pletenje vrvi, ki obiskovalca hitro prepriča o iznajdljivosti tukajšnjih domačinov v preteklosti. »Vsak predmet je na pol umetniško delo, od košar do predmetov za izdelovanje slamnatih streh. Zanimivo je, kako so si napravili celo sistem za navijanje klinčkov pri kleklanju,« ob zidani krušni peči razlaga gospodar. »Veliko teh predmetov ljudje danes sploh ne poznajo več. Nekatere sem sam uporabljal kot otrok, saj smo takrat še vse delali na roke,« doda.

Edina slamnata streha

Posebnost hiše je tudi slamnata streha, edina, ki jo je mogoče videti med Čavnom in Nanosom. »Zadnji čas je bil, da smo takšno streho postavili. Včasih so jih imeli prav vsi, 90 odstotkov Gorjanov zagotovo. Le bolj bogati so se lahko pohvalili s kakšnim opečnatim strešnikom,« pravi. Na strehi so leseni žlebovi, pred hišo pa vodnjak. Šrgalova domačija je imela nekoč črno kuhinjo, dim se je valil skozi okna in na podstrešje. Da bi se temu izognil, je Hieronim novo postavljeni hiši prizidal še dimnik, ki pa ni tik ob steni, ampak malo stran, kar je predvsem varnostni ukrep pred vžigom slamnate strehe. Tako grajeni dimniki so tipični za Goro, vendar jih danes skoraj ne vidimo več.

Tudi zgodba o postavitvi slamnate strehe ni ravno običajna: »Za Križno Goro še vedno živita starejša možaka, ki sta bila nekoč večča tega opravila. Po 35 letih sta se ga prav zaradi te hiše ponovno lotila,« pripoveduje Hieronim Vidmar, ki je na ta račun vzel v najem hektar žita na Ustjah pri Ajdovščini. »Potem smo ga poželi in očistili, vse seveda na roke. Za tako streho bi zadostovala slama iz dobrega pol hektara žita, kar pomeni, da bi za sto kvadratnih metrov strehe rabili približno 25 kubičnih metrov slame. Prekmurci stavijo na strehe bolj debele snope slame, a mi smo sledili tradiciji in položili tanjše snope, približno take, kakršni so tu bili nekoč«.

Reach: 230.086

Country: Slovenija

Kazalo

1 / 4

Pod streho hiše seveda ne moremo mimo starih fotografij, ki jih je pred desetletji posnel etnolog dr. **Naško Križnar**, ko je pred štiridesetimi leti pripravljala celo študijo o Gori. In v fotografski objektiv ujel vsa tukajšnja kmečka opravila, postopke gozdarjenja ... Prav zdaj njegovo delo spravljajo v digitalno obliko, tako da bo Gora dobila še en dragocen vir o svojem nekdanjem življenju. Kdo ve, mogoče bo ta prepričal še koga, da se odloči za obisk prav posebnega planotastega sveta in njenih ljudi nad zgornjo Vipavsko dolino, ki se vije od Čavna do Hrušice.

Reach: 0

Country: Slovenija

1 / 1

Kakor da bi si prišel na konec sveta spočit oči

Submitted by financesi on Sre, 2014-08-06 15:00

Potovanja

Kategorija:

Potovanja

Wed, 06 Aug 2014 15:00:00 +0200

Na zadnjih metrih ozke ceste, ki se vije proti Sinjemu vrhu, si boste vsaj enkrat zagotovo zaželeli, da vam nasproti ne bi pripeljal nihče. Toda cilj nagradi vsakogar: najprej z razgledom čez vso Vipavsko dolino vse do Istre in Benetk, nato z gostoljubjem Vidmarjevih, lastniki penziona Sinji vrh, ki vam radi odprejo še bližnjo etnološko zbirko nekdanje Šrgalove hiše, in, če vam je sreča naklonjena, še s posebnimi ustvarjalnimi energijami. Sinji vrh poleti na široko odpre vrata umetnikom. Vidmarjevi namreč že vrsto let gostijo najrazličnejše ustvarjalne delavnice, med katerimi sta zagotovo najpomembnejši Slovenija odprta za umetnost in Umetniki za Karitas, toda tudi poletna likovna delavnica **Javnega sklada za kulturne dejavnosti** je letos tu doživela že šestnajsto ponovitev. »Tema naših delavnic na Sinjem vrhu je ...

Reach: 0

Country: Slovenija

1 / 1

Večer "Robe za ne verat" bo povezoval Istro in Koroško

06.08.2014

Na Librisovih poletnih narečnih večerih ljudsko izročilo, prepleteno z nitmi sodobnega življenja in stiki s sosedi in zamejstvom

Knjigarna Libris iz Kopra pripravlja letos že 12. Librisove poletne narečne večere, ki se odvijajo v vaseh Slovenske Istre. Na njih želijo predstaviti bogato ljudsko izročilo, prepleteno z nitmi sodobnega življenja, obenem pa tkati stike z drugimi slovenskimi pokrajinami, s sosedi in zamejstvom.

Letošnji prvi Librisov poletni narečni večer je bil namenjen Istri, drugi, ki bo v petek, 8. avgusta, ob 19. uri v Abitantih pod naslovom Robe za ne verat, bo povezoval Istro in Koroško.

Obiskovalci bodo prisluhnili ustvarjalcem, ki s pripovedovanjem, petjem in raziskovanjem odkrivajo humorno podobo preteklosti:

- Gracijan Perič bo obujal skoraj neverjetne dogodke iz Abitantov,
- Kantadore bodo zapeli nekaj ljudskih pesmi,
- raziskovalka Tina Rožac bo pod naslovom Muj nono je sméron take pravljíeval predstavila humorne zgodbe iz Slovenske Istre,
- Mitja Kodarin, član ansambla Ne me jugat, se bo predstavil kot avtor in pevec narečnih pesmi.

V drugem delu bosta Koroško približali:

- raziskovalka dialektologije in slovarskega narečnega slovaropisja dr. Anja Benko, ki se ukvarja s slovenskim narečjeslovjem, predvsem v koroški narečni skupini. Spoznali bomo, kako se dialektologi soočajo z novimi izzivi in novimi tehnologijami, saj je avtorica prvega narečnega slikovnega slovarja, ki je prosto dostopen na medmrežju www.narecna-bera.si in
- prof. Bojana Verdinek avtorica več mladinskih gledaliških iger in organizatorica različnih kulturnih prireditev. Prisluhnili bomo humorim pripovedim, ki jih je zbrala v knjigi Lesene cikle - Folklorne pripovedi Mežiške, Mislinjske in Šaleške doline.

Večer bo povezovala Denis Kocjančič.

Prireditve, ki jo pripravljajo v koprskem Librisu v sodelovanju s KS Gradin, so omogočili Mestna občina Koper, Javna agencija za knjigo in **Javni sklad republike Slovenije za kulturne dejavnosti** Območna izpostava Koper.

Olga Knez

Na sliki, vdc-koper.si, Kantadore

Le plesat me pelji na prekmurske ravnice

Na prvem delu državnega srečanja folklor se je zavrtilo osem skupin
Zlati priznanji skupinama Klas iz Horjula in Leščeček iz Veržeja

MEDTEM ko se je nebo po Sloveniji zapiralo in smo hodili naokoli z dežniki, so folklorniki, zbrani v beltinškem parku, z ljudskimi napevi in urnimi koraki dež očitno pregnali tja daleč čez prekmurske ravnice.

V nedeljo, 27. julija, je bilo v Beltincih že deseto Srečanje odraslih folklornih skupin, ki ga pripravlja Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti (JSKD) skupaj s KUD Beltinci, tokrat z naslovom **Le plesat me pelji**.

V to starodavno prekmursko naselje, kjer je v srednjem veku stala graščina s štirimi stolpi in vodnim, obrambnim jarkom, je pripotovalo osem izbranih folklornih skupin in gledalcem pripravilo nepozabno doživetje.

Štirinajst skupin obeh delov

državnega srečanja (drugi del bo v Sežani 18. oktobra) so izbrali po ogledu posnetkov nastopov z območnih srečanj po vsej Sloveniji.

V prvem delu v Beltincih so tako nastopile skupine: Kulturno društvo Celjska folklorna skupina, Mladinska folklorna skupina Karavanke, Folklorna skupina Dragatuš, Folklorna skupina KD Marko iz Beltincev, Folklorna skupina Klas iz Horjula, Folklorna skupina Leščeček, KD Slavko Osterc iz Veržeja, Odrasla folklorna skupina Karavanke in Mlajša odrasla folklorna skupina FD Lancova vas.

Za ogrevanje je nastopila Folklorna skupina KUD Beltinci s plesno predstavo Naši muzikaši, nato so se zvrstile še druge, v revijalnem delu pa so nastopili gostje, Folklorni ansambel Komárňan iz Slovaške.

Nastopi izbranih so bili tako

po izvorni koreografiji kot po tehnični doslednosti dokaj izenačeni. Kljub vsemu je na koncu treba izbrati najboljšega in tričlanska strokovna komisija ki jo sestavljajo **Klemen Dovč, Saša Krajnc in Tanja Drašler** so odločili, da si zlato priznanje vendarle najbolj zaslužita folklorni skupini Klas iz Horjula in skupina Leščeček iz Veržeja, oba vodja sta avtorja odrske postavitve.

Komisija je utemeljila, da so plesalci skupine Klas, ki jo vodi **Marija Čipič Rehar**, prikazali najbolj domišljeno odrsko pripoved z naslovom Na ples v sosednjo vas. Zgodba govori, kako se fantje zberejo na plesu, a pojavi se eden iz sosednje vasi, ki pogleduje za dekletki, izbruhne pretep ... Poznavalka folklorne **Tjaša Ferenc** nam je komentirala, da so tako komisijo kot

gledalce plesalci navdušili z izjemno domiselno in dovršeno koreografijo pretepa. Skupina Leščeček iz Veržeja pod vodstvom **Marka Rusa** je v plesu z naslovom Mladga fanta pod odejo predstavila en ples v več različicah. Komisija je odločila, da je bila to najbolje postavljena in dovršena koreografija.

Po nekajletnem zatišju se je navdušenje za folkloro v Sloveniji močno povečalo. »Trenutno imamo približno 520 folklornih skupin, veliko, a to tudi pomeni, da ima že vsaka vas svojo in so plesalci morda že preveč razpršeni,« pravi Ferenčeva. Poznavalci poudarjajo, da je kar več skupin trenutno na izjemno visoki ravni, na splošno pa skupine v zadnjem času več pozornosti posvečajo pripovedi in koreografiji.

JAROSLAV JANKOVIČ

Maroltovo listino je letos prejela Folklorna skupina Dragatuš. (FOTO: JANEZ ERŽEN)

Page: 10

Reach: 336000

Country: SLOVENIA

Size: 959 cm2

Kazalo

2 / 2

Zmagovalna Folklorna skupina Leščeček, KD
Slavko Osterc, Veržej (FOTO: JANEZ ERŽEN)

Maroltovo plaketo je letos prejela Malči Možina. (FOTO: JANEZ ERŽEN)